

Dat Leven is kien Ponyhof

Helma Gerjets

Dat steiht in dit Book:

Oostfreesland tegen Friesland
Kuscheldeerten
Hiltrud in d´ Suus
Stillfredag 1977
Trude un Eugen
Lievkniepen
Wat Buur nich kennt...
Karktied
Malte hett Geburtsdag
Ruhestörung
Mit Rollator bi´t Padd
Hilkes Marmelaad
De Maler kummt
Kriegswirren
Tom in Nood
Lisa-Marie telefoneert mit Nikolaus
Heilig Avend ünnerwegs
Kater!
Rhabarberkuchen mit Streusel
Obstboden
Obstboden(up platt)

Oostfreesland tegen Freesland

An en kollen, fröstigen Dag keem Willi bi Richard an: „In Naverdörp sall moorn dat groot Klootscheterdrapen Oostfreesland tegen Freesland stattfinden. Wat meenst du, willt wi nich hen to kieken?“ Richard överlegg nich lang: „Käklers un Mäklers köönt de immer bruken. Dat Weer is daar ok na. Lang Hinni an un daar geiht he hen!“

De Beiden freuen sik al. „Laat uns nu aver en Grog drinken. So jung kaamt wi nich weer binanner.“ Nich maal Hilde mecker. Se weer buten ween un harr sik daar en kollen Nöös holt. So en Grog warm döör.

Anner Moorn up Tied maken sik de Mannlüü dick inmummelt up Padd. Up't Feld weer al good wat los. De enkelt Mannschaften füren sik tegensiedig an. De Käklers un Mäklers ünnerstützen ehr düchtig. De Schmieters geven sik de gröttste Müh.

Nu weer de oostfreeske Schmieter dran. He nehm en goden Anloop un denn schmeet he van dat mit Kokost Teppich utleggt Brett af. Un dat wurr en Trüll! De leep un leep! „Lüch up un fleu herut“ hör man van all Sieden.

Nu führ Oostfreesland. Schullen se ditmaal winnen? Weer maal weer verdeent un good Schmieters harren se ok. Annern sungen al Hannes-Fleißner-Leder: „Moder geev mi de Pockholters her un de Flüchterkloot.“ Oostfresen köönt fieren.

Willi nöög to en Braadwurst. „So as tweed Fröhstück schull mi de woll muntjen.“ Richard seeg dat nett so. Frisch Luft maakt Smacht. De Wursten leten good, mooi knusprig

bruun. Daarto Mustard oder Ketchup un Brood. Willi bestell twee Stück. Se beten daar glieks in. De Schlachter harr sien Best doon. De Wurst weer lecker. Nu gung dat an't betohlen.

Willi greep in sien Buxentasch un wurr hektisch. „Mien Knipp is weg! Dat hett mi well klaut!“ „Nu holl man up, dat hest du seker in Jackentasch.“ Richard wull hüm beruhigen. „Nee, nee! De hebb ik daar in hat!“ He söch noch maal in sien Jackentaschen. Aver nix! Dat Knipp bleev verschwunnen. „Ik löös di eerst maal ut, dat du nich afwaschen musst.“ Richard betohl de Wurst. „Up Rücktour goht wi bi d' Gendarms lang. Du musst dat ja melden. Wat weer daar in?“ „Blot mien Utwies. Mien Bankkaart hebb ik in Huus laten. Ik hebb dat woll ahnt.“

Tomaal brook en ganz Enn van ehr weg en Tumult ut. „Hollt de Fend fast! Dat is en Deev!“ reep en. En jungen Keerl mit en grönen Bomberjack un Rucksack keem up ehr daal rönnen. Willi hullt sien Been ruut un de Fend floog in hogen Bogen hen. Do weren al mehr Mannlüü daar, de hüm fasthollen kunnen. „De hett uns dat Knipp klaut.“ „Mi wull he ok an d' Bux!“ En jung Froo keem daarto: „Ik hebb Gendarms anropen. Se sünd sofort daar. Ik hör ehr al!“

De jungen Keerl wull sik losrieten un utnaihnen. Aver tegen de stark Mannlüü keem he nich an. „Wat is hier passeerd?“ kemen de Gendarms to fragen.

„De hett mien Knipp klaut!“ „Un mien wull he ok jüst ut Bux trecken! De mööt he in sien Rucksack hebben!“ All mehr Lüü melden sik, de ehr Knipp to söök harren. Ok Willi maak sien Angaven: „Ik vermiss mien rehbruun Knipp mit dunkelbruun Ecken. Dat wull ik gern weer hebben, dat hett mien Trude mi schunken. Ik kunn nich maal mien

Braadwurst betohlen.“ He weer immer noch düll. Dat weer hüm so pienelk ween.

De jung Keerl wehr sik nu nich mehr. De beid Gendarms keken in de Rucksack. Un recht un good! Daar harr he sien Beute in sammelt. Bolt all Portemonnees funnen ehr Egendömer weer. Bi de anner weer daar en Naam in.

De Lüü weren bried, dat dat kien düren Feldkampf wurren weer. För de jung Keerl weer dat Klootscheten nu vörbi. He fohr ünner Polizeischutz weg. „So, nu geev ik up de Schreck eerst en anständigen Grog ut!“ Willi harr sien Spendeerbüxen weer an. Richard un he leten sik de good schmecken.

De Klootscheters weren an´t schmieten. Maal führen de Oostfresen, maal de Fresen. Willi un Richard wullen moorn in ehr Käsblatt kieken, well denn woll winnen harr. Ehr wurr dat hier nu to kolt un in Huus luur de hete Teepott up ehr.